

Morten Messerschmidts folkemødetale

Taler

Morten Messerschmidt
Formand for DF

Dato

16. juni 2022

Sted

Hovedscenen, Allinge,
Bornholm

Jeg tror ikke, der har været noget tidspunkt, hvor det har været sværere at være barn end i dag. Ikke fordi det nok nogensinde har været let at være barn - eller især teenager. Men fordi de krav, samfundet i dag stiller til de unge, er højere end nogensinde. Og her tænker jeg faktisk ikke på skole og eksaminer. Det tror jeg såmænd vor tids ungdom nok skal klare ligeså let som vi andre gjorde.

Nej, jeg tænker på de krav, der er til de unge via de sociale medier og de mange tilbud, der hver dag presser sig på. Da jeg var dreng og voksede op, sang Krumme ”Man er, som man er, og det er godt nok”. Dengang var børn stadig børn og voksne stadig voksne.

Men i dag er det ikke ligetil og i orden bare at være ”som man er”. Børn kan ikke uden videre bare være børn. Være til. Lege. Se sine venner. I dag skal de unge tage stilling til alverdens spørgsmål: køn, klima, race, etnicitet og bæredygtighed.

Og som om det ikke er nok, skal man ikke længere leve op til at være smart i forhold til sine klassekammerater. Hver dag spejles man i et identitetsræs på instagram og facebook, hvor man bliver bombarderet med indtryk og mål, man skal leve op til. Det gør de helt naturlige spørgsmål, som børn har i puberteten, endnu mere komplicerede. I dag er det ikke bare: er jeg god nok? er jeg pæn nok? sidder håret ordentligt?

I vore tider er det også: er jeg dreng eller pige? Og hvis man den ene dag er i tvivl om sin seksualitet – og mon ikke mange prøver det i puberteten – så skal man straks tage stilling til, om man mon vil have hormonbehandling eller endda juridisk kønsskifte. Sit navn kan man også få skiftet. For slet ikke at tale om det voksende antal børn, der fødes efter kunstig befrugtning og ikke aner, hvem deres biologiske far er...

Som om barndommen ikke var forvirrende nok i forvejen, presses vores børn og unge i dag ud i tvivl og overvejelser, som næppe skaber ro og tryghed – men nok snarere det modsatte.

Baggrunden for alt dette hedder woke. Og i Københavns Kommune bliver skolebørn derfor nu udsat for det kønsaktivistiske projekt ”Normstormerne”, hvor de lærer, at kvinden og manden bare er sociale konstruktioner. Det er alt sammen et spørgsmål om, hvordan man opfatter sig selv. Men det passer jo ikke. Det altovervejende udgangspunkt er, at mennesker fødes i det køn, som de biologisk har. Så hvorfor skal barndommen tages som gidsel af woke-fanatikerne..? Hvorfor må børn ikke bare være børn? Være almindelige?

Men det stopper ikke i barndommen. I medieverdenen har venstrefløjens nu besluttet, at man skal lave køns-selvangelser, hvor ansatte opgøres i ”mænd” – ”kvinder” – og ”andet”. Og hvad er andet? Ja, det er dem, der så ikke lige føler sig som mænd og kvinder. Fred være med dem. Men det tvinger jo medievirksomhederne til unaturlig stor fokus på ansattes køn frem for deres kvaliteter og kompetencer. Og hvis nu man gerne vil gå stille med, at man måske er queer, hvorfor skal man så ind i en statistik?

Frygten for at krænke individets identitet er godt i gang med at rive vores kollektive identitet op med rode. Mennesket er nu engang et historisk væsen. Og vores sprog er produkt heraf. Ved at danne nye ahistoriske ord og omskrive historien med nutidens krænkelsesforstyrrede briller, fornægter vi historien og dermed os selv.

I den latterlige og kuriøse ende af skalaen har vi senest set, hvordan Lagkagehuset ikke længere vil kalde det kagemand eller kagekone, men kageperson. Og skulle sommervarmen give lyst til en klassiker fra frysekøleren, Kæmpe Eskimoen, så kommer man som bekendt også til at lede længe.

Og det er desværre langt fra kun kommercielle aktører, der har taget selvcensuren på sig. I en kampagne for indsamling af menstruationsbind til afrikanske kvinder erstattede FN ordet ”kvinder” med ”mennesker, der menstruerer”. Og da Danmarks Radio for nyligt skulle berette om abortprotester i USA, havde man til lejligheden opfundet ordet ”livmoder-bærere”.

Men også på vore museer breder woke-tendensen sig, så Nationalmuseet nu skal

huske på den politiske korrekthed, før de formidler vores historie – og på Søfartsmuseet er man direkte begyndt at censurere i de gamle sømænds tatoveringer. For det kunne jo gå hen og krænke nogen...

Den samme historieløshed har medført nedrivning af statuer, fjernelse af bestemte tekster og ord fra læreplaner på uddannelsesinstitutioner og senest har Det Kongelige Teater valgt at droppe forestillingen ”Othello” grundet en scene med stammedans, som ifølge balletmesteren kunne misforstås i dag.

At kunst kan misforstås, tolkes, underholde, inspirere og måske endda provokere, troede jeg egentlig var hele ideen med kunsten?

Wokeismen påkalder sig mangfoldighed, men resultatet er det stik modsatte. For der er tilsyneladende kun plads til forskellighed, så længe du selv er woke. Vi har set det i dele af LGBT+-miljøet, hvor det ikke længere er ”nok” eksempelvis at være homoseksuel – du skal også støtte den kønsideologiske linje. Jeg hilser derfor også Dansk Regnbueråd meget velkomment, da foreningen netop forsøger at skabe modtryk til LGBT+ Danmarks ekskluderende politik.

LGBT+ er dog ikke ene om den ekskluderende adfærd. Hvis dit hjerte banker for sortes rettigheder, og du støtter Black Lives Matter, men er så uheldig at være født hvid, så bliver du udsat for en helt ny form for racisme, som bestemmer, at du skal gå bagerst i en anti-racisme-demonstration.

Hvornår er det egentlig blevet forbudt at være almindelig?

Tag min ven Lars her (Lars rejser sig). Lars er en helt almindelig homoseksuel, der bare gerne vil bo sammen med sin mand. Men hvorfor kan man ikke være helt almindelig bøsse uden at skulle insistere på, at der findes 71 køn, uden at bakke op om hormonbehandling til børn eller anvende ahistoriske og biologifornægtende begreber som ”livmoder-bærere”, for slet ikke at tale om den bizarre anerkendelse af transpersoner i kvindesport – altså mænd, der føler sig som kvinder, som nu skal til at konkurrere mod biologiske kvinder. Hvorfor må homoseksuelle som Lars ikke bare få lov at være helt almindelige homoseksuelle?

Eller tag min ven Josefine (Josefine rejser sig). Josefine er en helt almindelig dansker, som på grund af sine amerikanske forfædre ser lidt anderledes ud en mig. Men hvorfor skal Josefine automatisk gå forrest i en Black Lives Matter demonstration, blot fordi hans kulør er en anelse mørkere end min? Hvis nu Josefine viser sig at blive en blændende forfatter, hvis bøger skal udgives i udlandet, hvorfor skulle hendes værker så kun måtte oversættes af folk med samme hudfarve – som vi har oplevet det med Amanda Gorman? Hvorfor kan Josefine ikke få lov at være helt almindelig dansker – uden at forvente særbehandling på grund af overgreb begået mod sorte for flere hundrede år siden?

Hvornår er det blevet så farligt bare at være helt almindelig – uden at blive spændt for en politisk vogn blot på grund af seksualitet eller hudfarve?

Eller tag Dot, der sidder her. Nej, ok...hun er faktisk ret ualmindelig. Der findes vist ikke så mange bakkesangerinder længere... Men det tager vi så en anden gang
□

En af den danske filosof Søren Kierkegaards helt store indsigter er da også, at den menneskelige eksistens er mere end et produkt af ydre forhold. At sociale og politiske faktorer selvfølgelig spiller en rolle og præger den enkeltes kultur, normer og værdier.

Men at det ikke kan stå alene. For det er altid den enkeltes egen opgave at blive sig selv, og den opgave kan hverken politiske eller sociale systemer fritage mennesket fra.

Med andre ord er selvbedraget en stor fælde. At være så optaget af at være noget særligt, at man aldrig bliver sig selv. At man først og fremmest definerer sig ud fra at være veganer, panseksuel eller noget helt tredje i stedet for blot at være. At være almindelig. At det faktisk er helt okay at være almindelig. At tilstræbe et helt almindeligt liv.

Wokeismens kamp for at skabe en ny verden hinsides kønnet, familien og fædrelandet er en devaluering af det gode, almindelige liv.

Derfor er der politikere, som i ramme alvor vil gøre vores cpr-register ”kønsneutralt”. Det er de samme, som føler sig krænkede over, at

piktogrammerne i lysreguleringen angiveligt alene består af mænd. Ja, det er dem, der ligesom i Sverige drømmer om, at vi ikke må sige han og hun til hinanden, men i respekt for, at det er modtageren af budskabet, der afgør sit køn, skal nøjes med at sige ”høn”. Ligesom en mand i øvrigt skal passe på med at holde døren for pigen, fordi det underbygger samfundets strukturelle mandsdominans...!!

I EU er man naturligvis gået skridtet videre og har udarbejdet ”Retningslinjer for inkluderende kommunikation”, hvor det anbefales, at man i stedet for ’ubemandet rumfartøj’ og ’ombudsmand’ skriver ’fjernstyret rumfartøj’ og ’ombudsperson’, ligesom man i øvrigt ikke må folk som ’borgere’ eller ’europæere’, fordi nogle af dem ikke er statsborgere og andre ikke etniske europæere. De kunne med andre ord føle sig krænkede.

Altså hvor langt er vi kommet ud efterhånden! Hvad blev der af at opføre sig helt almindeligt og hensynsfuldt, uden alle de her påduttede krænkelser?

Vi er ikke født frie, men står fra fødslen i forbindelse med hinanden. Med vores forældre, vores land, vores kultur, vores normer. Hele ideen om, at alt skal konstrueres, er absurd.

Vi er i gang med at gøre det ualmindelige almindeligt.

Ethvert samfund har plads til, og brug for, forandring. Men vi har ikke brug venstrefløjens eksperimenter. Det handler ikke om at ville tilbage til gamle dage. Men om at det almindelige liv, er det gode liv.

Derfor lancerer vi i Dansk Folkeparti i dag kampagnen ”Det er okay at være almindelig”. At det er værd at arbejde for, at forandringerne efterlader noget genkendeligt til de kommende generationer. Noget meningsfuldhed.

At enhver må føle sig, som han eller hun vil. Enhver må leve, som han eller hun vil. Men det er også okay at være almindelig. Helt almindelig kernefamilie med far, mor og børn. At være homoseksuel, der bare gerne vil leve med den, man elsker. At være et helt almindeligt barn – dreng eller pige.

Konkret foreslår vi derfor, at finanslovens finkæmpes, så der ikke bruges skatte kroner på køns politisk propaganda.

Børn skal ikke plages i skolen af identitetspolitiske spørgsmål eller dilemmaer.

Den frie debat og undervisning på lærestalterne skal sikres mod overdreven hensyntagen til sarte følelser og fine fornemmelser.

Løsslupne kunstnere skal ikke have lov at kalde hærværk for kunst. Og slet ikke for skatteborgernes penge. Og såfremt såkaldt krænkede ødelægger offentlige statuer og kunstværker skal det straffes hårdt.

Sprognævnet skal ikke blot beskrive sprogets udvikling, men også sikre, at sproget ikke løbes over ende af fikse ideer og modeluner – som eksempelvis livmoder-bærere.

Lad os slå et slag for fornuften. Og for, at det faktisk er helt ok at være almindelig!

Kilde

Modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Dansk Folkeparti, Folkemødetale, Politisk tale, Regnbuebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-messerschmidts-folkemoedetale-2022>